

Phải chăng con đã quên Ngài?

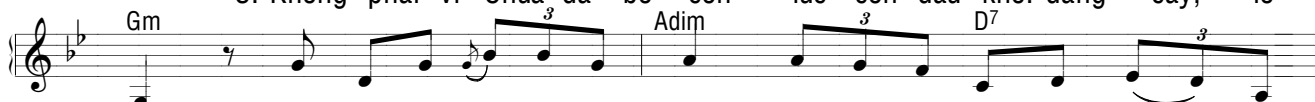
(Cảm hứng từ bài giảng TIẾNG GÀ GÁY của Lm. Tạ Duy Tuyền)

THẾ THÔNG

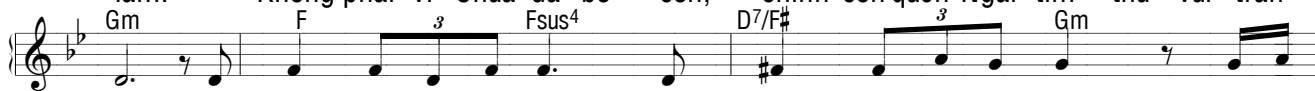
tâm tình

1. Tiếng gà đã gáy ba lần xưa khiến Phê - rô thăm hỏi lỗi từng
2. Tiếng gà báo thức đêm đã qua muốn con tỉnh dậy bước quay về
3. Không phải vì Chúa đã bỏ con lúc con đau khổ. Đắng cay, lờ

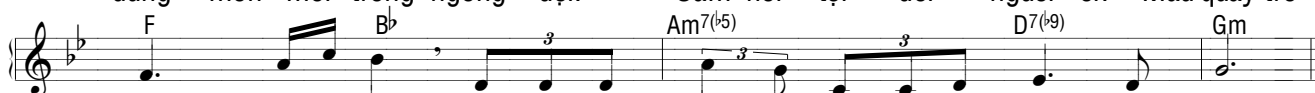
ngày. Tiếng gà vẫn gáy đến thời nay. nhắc con quay về nẻo chính đường
nhà. Tiếng gà đánh thức lúc ngủ say, giúp con thấy lại nguồn sáng ngày
lắm. Không phải vì Chúa đã bỏ con, chính con quên Ngài tìm thú vui trần

ngày. Lợi danh con đã đua chen. Tim theo lạc thú thâm đêm Còn lại
mai. Dậy đi quên mọi lo toan. Dậy đi tỉnh giấc miên man. Nào dậy
gian. Ngài luôn ân cần thương yêu. Vòng tay ủ ấp, nâng niu. Ngài vẫn

chi ngoài quả tim rã rời. Ánh mắt Ngài nhìn hỏn con. Ánh mắt chờ
đi lòng đừng lười luyến gì. Ánh mắt dịu dàng, vị tha Đôi tay hiền
đừng mòn mỏi trong ngóng đợi. Sám hối tội đời người ơi! Mau quay trở

đợi đã héo hon. Dạt dào tình thương. Ôi tình Ngài rộng hơn đại dương.
từ chợt mở ra Ngọt ngào dịu êm. Ôi thật là hạnh phúc bình yên.
về với Chúa thôi. Nguyên Ngài gìn giữ quan phòng và che chở đời con.

ĐK. Phải chăng? Phải chăng con đã quên Ngài? Phải chăng bao tháng năm

Phải chăng? Phải chăng con đã quên Ngài Phải chăng bao tháng năm

dài tìm Danh Lợi Thú vui trần ai? Ngài ơi! Đường trần dẫu xa

dài tìm Danh Lợi Thú vui trần ai? Đường dương thế

xôi. Lời thề hứa trên môi. Trở về với Ngài thôi.

Nhiều dâu bể Tử nay trở về với Ngài thôi.

D.C. al Fine